

Banner. Jeg troer derfor ogsaa, at den ærede Indenrigsminister har lagt for megen Vægt paa dette Punkt i den af Udvalget foreslaaede § 4. — Det Spørgsmaal vil stille sig frem: hvad skal man i dette Tilfælde gjøre ved denne Sag? Det synes mig temmelig klart, at der her i Salen er deelte Meninger om, enten Regeringens Udlaft eller Udvalgets Udlaft er at foretrække, og der kan maaskee ogsaa med Føje spørges derom. Mig forekommer det imidlertid rigtigst, for at faae den meest tilfredsstillende endelige Afgjørelse af Sagen, nu at holde sig til Udvalgets Forslag og faa til 3die Behandling at stille de fornødne Ændringsforslag dertil. Valgte man nu at tage Regeringens Forslag og faa dertil at stille Ændringsforslag, troer jeg, at der vilde komme en større Forvirring tilstede. Idet jeg altsaa nu vil stemme for Udvalgets Forslag med Forbehold af til Sagens 3die Behandling at slutte mig til Ændringsforslag til samme, skal jeg dog tillade mig en almindelig Bemærkning om Formen for Udvalgets Arbejde, den nemlig, at jeg ikke i det Hele anseer det for hensigtsmæssigt, at man saaledes gaaer ind paa at omarbejde Regeringens Udlaft i Udvalg, saa at der fremkommer heelt nye Lovudlaft. Det er nu, hvis jeg ikke feiler, allerede den tredie Gang i denne Session, at Saadant er steet. For det Første forekommer det mig urigtigt ligeoverfor Regeringen, hvad jeg dog ikke nærmest lægger Vægt paa, men dernæst finder jeg det især misligt, fordi jeg ikke troer, at en hensigtsmæssig Behandling af Lovforslagene her i Thinget paa den Maade vil kunne erholdes. Der kommer derved let en Forvirring og Bamselighed tilstede med Hensyn til, hvorledes man ved 2den Behandling skal stille sig paa de enkelte Punkter. Dette have vi allerede seet i en lignende Sag — jeg kalder den kun forsaavidt lignende, som det ligeledes der var Tilfældet, at Udvalget heelt havde omredigeret Regeringens Forslag — nemlig Transportandsagen. Det forekommer mig, at det Naturlige er, at der af Udvalget stilles Ændringsforslag til Regeringens Udlaft, selv om disse maatte blive mange; stulde i et enkelt Tilfælde Udvalget finde det vanskeligt for Andre at overse disse forskellige Ændringsforslag, saa var der jo Intet i Veien

for, at det i Betænkningen kunde opstille et særligt Udlaft ved Siden af Regeringens, men at indsætte et heelt nyt Udlaft istedetfor Regeringens, hvor der ikke er en paatrængende Nødvendighed tilstede derfor — der kan jo naturligtvis være Tilfælde, hvor der er en saadan Nødvendighed tilstede — troer jeg ikke er rigtigst. — Jeg vil, som sagt, stemme for Udvalgets Forslag med Forbehold af at slutte mig til Ændringsforslag til samme til 3die Behandling.

Tobiesen: Jeg skal blot tillade mig en kort Bemærkning i Anledning af, hvad den ærede sidste Taler httrede. Det er ganske vist, at man ikke kan fremsætte Contractsfriheden som et Princip, der ikke paa nogen Maade maa brydes, og som i den Grad bør stilles i Spidsen, at der ikke kan tages noget Hensyn til de concrete Forhold. Naar den ærede Taler derhos mindede om, at der endnu findes Indskrænkninger Sted i Contractsfriheden med Hensyn til Laan i faste Eiendomme, da er dette jo ganske vist; men herved maa dog bemærkes, at det er en Indskrænkning, som er bibeholdt fra en ældre Tid. Man har ikke stillet sig hen paa et heelt nyt Standpunkt og slaaet en Streg over alle de ældre Indskrænkninger, men Udviklingen har efterhaanden arbejdet sig hen i den Retning, at Contractsfriheden respecteres som et, jeg kunde næsten sige, ubetinget Gode, hvorpaa der ikke maa gjøres Brud, uden at der i de concrete Forhold er en særtrængende Nødvendighed tilstede for at fravige Principet. Det er derfor kun dette, som jeg forlanger, at Udvalgets Majoritet skal kunne paavise, at der virkelig er Udfigt til, at der vil fremkomme noget Godt ved at gjøre Brud paa et Princip, som er i Fremadskriden, som nyder almindelig Anerkjendelse, og som i den senere Tid er, om end ikke i alle Tilfælde, saa dog hovedsageligt blevet gennemført hos os. Men jeg har ikke hørt Andet fra Udvalgets Fleertals Side end, at det siger: Lad os gjøre et Forsøg, det er dog muligt, at det kan føre til Noget. Ligeover herfor staaer derimod det virkelige, paaviselige Factum, at den faste og lavere Rente, som nu tages paa eet bestemt Sted, paa Assistentshuset, ikke har havt anden